

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

VABILO

IV. redni veliki skupščini
družbe sv. Cirila in Metoda
na Bledu pri Petranu
v četrtek dne 8. avgusta 1889. leta.

Vspored:

- I. Slovesna sv. maša v cerkvi M. B. na otoku Blejskega jezera ob 10. uri dopoldne.
- II. Zborovanje ob 11. uri.
 1. Prvomestnikov nagovor.
 2. Tajnikovo poročilo.
 3. Blagajnikovo poročilo.
 4. Nadzorništva poročilo.
 5. Volitev *) jedne tretjine odbornikov.

Po pravih izstopijo naslednji udje iz družbinega vodstva: 1. dr. vitez Bleiweis pl. Trsteniški, 2. Gregor Einspieler, 3. Josip Žičkar in 4. Anton Žlogar.

6. Volitev nadzorništva (5 članov*).
7. Volitev razsodništva (5 članov*).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani 24. julija 1889.

Prvomestnik:
Tomo Zupan.

Podpredsednik:
Luka Svetec.

*) Iz § 16 gl. pravil: Vsako leto izstopi jedna tretjina. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.

Iz § 14. Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: . . . b) pokrovitelji, c) udje družbenega vodstva; d) udje družbenega nadzorništva; in e) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsaki 50 družbenikov en zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj enega imeti.

Iz § 15. Podružničnim zastopnikom je dovoljeno, pooblastiti namesto sebe kogar koli izmed družbenikov.

Opomba: Slavna uredništva naših listov uljudno prosimo ponatisa tega vabila.

Odbor za Trst in Trident.

Vzlic temu, da je Italija v zvezi z Avstrijo in Nemčijo, so se vendar v tej deželi vedno gojile težnje, ki nikakor ne dokazujejo baš posebnega prijateljstva do naše države. Povsod je „Italia irredenta“ imela mnogo pristašev in to nikakor ne le v nižjih, temveč tudi v višjih krogih. Za vse to je vlada v Rimu pač dobro vedela, pa ni hotela vsega nič videti in nič slišati.

V Rimu je bil poseben odbor, ki je narod hujskal proti Avstriji in propovedoval, da mora Italija se popolniti s Trstom in Tridentom. Ta odbor ni deloval na tiho, temveč je očitno prirejal protiaustrijske demonstracije. Kakor poročajo časnikarji, ki so spremljali ogerske romarje k Kossuthu v Turin, so povsod po Italiji razširjene slike, na katerih sta Trst in Trident naslikana kot dve v železja ukovani deklici, klečeči s sklenenima rokama pred Italijo, katera s skrbnim obrazom obe prijazno kot ljubeča mati objemlje. Te podobe so jako razširjene po Italiji, kmetje jih nosijo na klobucih, kmetice na prsih in v molitvenikih, mestne gospe v brošah in drugem kinči.

Basen o dveh zatiranih avstrijskih pokrajinah je postala prava narodna dogma in mnogi željno pričakujejo, da Italija reši zatirane brate v Trstu in Tridentu.

Zadnji čas so pa na Dunaji začeli baš temu italijanskemu rovanju obračati več pozornosti. Afera generalnega konzula Duranda je odločilnim krogom odprla oči. Nekaj pa tudi drugi dogodki v Trstu ki so dali povod, da je moral baron de Pretis v pokoj.

Dunajski vladni krogi so tudi spoznali, da je pravi sedež „irredente“ v solučni Italiji, da naši irredentovci od ondot dobivajo podporo, da iz Italije prihajajo petarde, ki se rabljajo v Trstu v protiaustrijske namene. Jasno je torej, da bi ne mogli več ostati v zvezi z državo, ki tako ruje proti nam, ki le preži, da nam odtrga dve pokrajini in gleda, kako da nas odrine od Adrije.

Mi ne vemo, kake korake je Avstrija storila, da prisili Italijo, da popusti to rovanje. Le to iz-

vemo, da je italijanska vlada vsled necega poročila vodje generalnega ravnateljstva za javno varnost v Rimu razpustila „Odbor za Trst in Trident“. Bila je tudi preiskava v prostorih tega odbora, ki je pa seveda bila brez uspeha. Torej ne bomo nič zvedeli, s kom da je imel ta odbor zveze v Trstu in Tridentu. To bi bilo vsekako važno vedeti. Pred sodišče ta zadeva ne bode prišla, ker v Italiji bi najbrž bili vsi zatoženci oproščeni. Z razpustom je vlada italijanska vse storila vsaj formalno, kar smo od nje pričakovati mogli.

Mi pa vendar ne moremo pripisovati posebne važnosti temu razpustu. Z njim se je najbrž le hotelo vreči nekaterim pesek v oči. Rovalo pa se bode še dalje proti Avstriji, kakor se je doslej.

„Irredenta“ ni nova rastlina, temveč je že jako ukoreninjena. Sedanja vlada bi je ne mogla iztebiti, ko bi tudi dobro voljo imela, o čemer pa seveda dvomimo. Ko bi Crispi sam ne bil odobral delovanje omenjenega odbora, bi tako dolgo tega rovanja trpel ne bil. Sedaj je storil, kar je bil prisiljen iz diplomatskih ozirov, potem bode pa zopet šlo po starem.

Zaradi tega pa Avstrija ne ravna prav, če še nadalje brezpogojno zaupa Italiji. In žalibog mi se bojimo, da bode tako. Vsaj iz pisave oficijoznih listov da se sklepati, da tej stvari ne pripisujejo na Dunaji še zadostne resnosti. Tako bi nekateri radi stvar tako obrnili, da odboru v Rimu ni bilo toliko za stvar, temveč je iskal le dobička s prodajo gori omenjenih podob. Tako zakrivati oči pred nevarnostjo, ki nam preti, ni dobro. Bog ve, če se kedaj zaradi tega ne bodo kesali.

Odbora ni več, toda seme, ki ga je zasejal, bode dalje raslo in sad, ki ga utegne roditi za nas gotovo ne bode sladak. Mi sicer vemo, da bode Avstrija znala braniti svojo posest, da zlepa ne bode odstopila Italiji niti pedij svojega ozemlja.

Toda zgodovina nas uči, da se Italija zna okristiti vsacega političnega položaja. Italija ni se zjediniła vsled hrabrosti italijanskih vojakov temveč vsled prekanjenosti italijanskih diplomatov. Ravno tako sedaj mora biti Avstrija pozorna, da je Italija ne spelje na led.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XII.

(Dolge.)

„Poslušaj seljače: Ko spomladi prilete penice in si poiščejo stara gnezda, bi jim-li kaj koristilo, ako bi jim gnezda nastlali s samo svilo in bi jim nanosili najtežnjih slastic, če je zrak okrog njih mrtev, zadušljiv, če jim, ako hočejo zapeti in jedva odpro kljunčke, glasek v grlu zastane, glava se pod težkim zrakom povese, krila se razpno, kakor bi hoteli odleteti, a ne morejo in ne morejo? — In nad vašimi domovi je zrak tudi tako težak in tudi tako zadušljiv!“

Refunda podprl si je po teh besedah čelo z roko in ni več govoril.

Klimeš ni razumel njegovega govora, a razjasnila prositi si ni upal.

Drugi dan zjutraj krenil je Refunda po poljski poti, ki je vodila, kakor po gladki ravnini proti mestecu, čegar cerkev z visokima stolpoma se že

beli od Bylichova. Mestece stoji še v planjavi. V njem bil je gradič z rudečo, opekasto streho v jedno nadstropje, sicer pa se ni ločilo od ostalih vasij, razven da je bilo tu nekaj koč več in da so tu smeli imeti somnje. — Uboga, češka mesteca!

V onih letih, o katerih pripovedujem, bilo je v njih nekako tako kakor v netopirjevem gnezdu. Polumeščani zapirali so v istini svoje češke duše na dno hrastovih skrinj, in če so le kje bile tujstvu v Čehih dveri odprte in stanovanja opravljena, kakor za na ogled, v katerih so je sprejemali z dobrovoljnim nasmehom in jim odkazovali prvo mesto, bilo je v takih mestecih, katerim so od vse bivše slave ostali le „živinski somnji“ in zeleni pečatni vosek. Bili pa so ponosni na somnje in na zeleni pečatni vosek še bolj; vaščane gledali so s posmehom z navzdol privito spodnjo ustno. Na okolico pa so škodljivo uplivali, zlasti na bogate seljake v okrajih. Na velikih „gruntih“ plačali so roboto; gošpoda potrebovali so denarja več nego soli, in kmetje plačevali so tlako s srebrom, s čistim, cesarskim srebrom, na katere se je na jedni strani lesketalo debelo obličje mlade cesarice, na drugi pa se svetili križi s kronami. Bili so križevi tolarji, in po nekaterih vaseh pripovedujejo si do danes: Tam in tam merili so jih po četrtnjakih in danes? . . .

Mestece, čegar cerkev z visokima, belima stolpoma zre tri ure hoda daleč na vse strani sveta, in čegar gradič z rudečo, opekasto streho svedoči o jako slabem ukusu milostljive Visokosti, bilo je na las podobno ostalim. Le na treh ali štirih posestvih spominjali so se še dobro, da so bili ondotni predniki trdi kakor skale in so imeli glave kakor železo, da pa so morali zbok skalnatega značaja in zbok železnih glav v tujino. Potem pa so prišle grozne nadloge: mestece postalo je pusto, sodnija je prenehala, zeleni vosek se je raztopil v ognji, pergamen pa, na katerem so imeli trge zapisane in potrjene po Pražkem dvornem grofu, našli so čez leta poluzgorele, dali so si ga znova napisati in potrditi, a ko so ga dobili zopet nazaj, svojih „privilegij“ neso razumeli, ker je bilo vse nemško. — Uboga, češka mesteca!

Bog vedi, kaj je vodilo Refundove korake s Klimševoga domu premo k cerkvi z visokima stolpoma po „hrapavi“ cesti preko polja. Videti je bilo, kakor bi šel brez mislij. Iz Trebiza hodil je vendar toliko let vedno k Čeradicem. Šel je z glavo povešeno k zemlji in z očmi uprtimi v mrzle grude, kakor bi se bal, da bi se ne spodtaknil. Včasih je obstal in polugasli očesi pod gostimi, pepelnatimi obrvmi sta naglo oživel, v ogorelem, nenavadno

Mi nikdar nismo simpatizovali za zvezo z Italijo, ker se bojimo, da bi v najkritičnejših trenutkih nas Italija znala pustiti na cedilu ali pa celo zvezati se z nasprotniki našimi. To se celo lahko zgodi ne da bi mogli kakej italijanskej vladi kaj očitati. Italija je parlamentarna država in vlada se mora ravnati po željah parlamenta. V italijanski zbornici že sedaj ne veje nam prijazen duh, a če bi se razmere za nas neugodno zasukale, bi zbornica vrgla vlado, ki je z nami sklepala zvezo. Nova vlada bi sklenjenih pogodb ne hotela priznati, češ, da se narod ne strinja z njimi. Zaradi tega je v interesu Avstrije, da se prej ko mogoče položaj tako uravna, da jej zveze z Italijo treba ne bo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. julija.

Poslanec Herold je v nedeljo v nekem političnem društvu govoril o poslednjih deželnozbornih volitvah na Češkem. Mladočeško stranko je posebej oživil še le Scharschmidov jezikovni predlog. Od tedaj je začela pridno pripravljati se za volitve in z uspehom sme biti zadovoljna. Staročeški listi bi radi smešili nameravano delovanje Mladočehov. Kdor ponižuje pravico češkega deželnega zbora, obče vati neposredno s kraljem, podkopuje državno pravo in slabi vez mej narodom in vladarjem. V prvi jezi so strašili Staročehi z razpuščenjem deželnega zbora, to bi pa Mladočehom bilo prav, ker bi nove volitve pokazale, da je narod premišljeno se odločil za Mladočehe. Če se z zmago Mladočehov drugega ni doseglo, kakor, da bode Taaffe radodarnější Staročehom, je zadosti. Jeden drug govornik je pa na istem shodu obsojal staročeško časopisje in trdil, da Mladočehi morajo pred vsem delati na to, da zabliski na glavi vladarjevi krona sv. Vavla. Iz teh dveh govorov se vidi, da se bodo Mladočehi pred vsem poganjali za češko državno pravo. Nam se dozdeva, da se bodo v tem oziru z glavo zaletavali v zid. Gotovo bi mnogo več dosegli, če bi se postavili odločno na narodno stališče. Kako da mi sodimo o češkem državnem pravu, smo že večkrat povedali in nam ni treba zopet ponavljati.

Vnanje države.

Prihod bivšega kralja srbskega Milana v Belgrad se je dolgo napovedoval. Vsi oficijozni listi srbski so zatrjevali, da pride le kot zasobnik, drugi pa mislijo, da se hoče Milan umešati v politiko. Naj bode že kakor koli, dosti opravil v Belemgradu ne bo. Število njegovih pristašev se je jako skrbilo, odkar je ostavil Srbijo.

Bolgarska vlada se je že nadejala, da vsaj nekatere velevlasti kmalu priznajo Koburžana za kneza bolgarskega. Nemški in italijanski oficijozni listi so tudi kaj prijazno za Bolgare pisali. Princ Ferdinand si je dal vsak njemu ugoden članek v evropskih oficijoznih listih brzojaviti v Kolofer, kjer biva sedaj po letu. Nekatere velevlasti so baje že res bile pripravljene priznati ga. Toda sedaj se kaže, da so se nakrat stvari za Bolgare neugodno obrnile. V Berlinu se je zvedelo, da car hoče vrniti lanski pohod nemškemu cesarju. Sedaj sicer še ni določeno, kdaj se snideta vladarja, a oficijozni listi že pripravljajo javno mnenje na ta pohod. Berolinski časniki so polni prijaznosti do Rusije. V Berolinskih vladnih krogih zopet veje Rusiji prijazna sapa in zatorej ni misliti, da bi Nemčija in zaveznice njene sedaj priznale Koburžana.

Nekaj **srbskih** roparjev bilo je prestopilo **bolgarsko** mejo po stranskih potih čez Timok. Pot jim je kazal nek bolgarski kmet. Zadelo so pa

upalem obliči pregibnile so se gube. Refunda dvignil je glavo in gledal nekam na levo, kjer se je nad osivelimi polji dvigal v modrih, prozornih meglah orjašk vrh z belo čepico na temenu.

„Kako si tu sam, mej vsemi, stari, zvesti tovariš, na čegar glavo se neso upali staviti gnezda sužnosti. Res sam, ti pametnik prve zarje prostosti v teh krajih in svedok poslednje njene zarje! Saj so videli, čemu so na tvojem temenu posvetili cerkvice svetniku, ki prodira z ostro sulico goltanec zmajev! — Oživeti bi moral, mladeneč, iti po Češki, a preje zastriti si kopje, in dela bi imel do pozne smrti, toliko je po naši zemlji zmajev!“

Rano solnce prodrlo je skozi sive oblake in kapelica svetega Jurija na Rjipu zalesketala se je, kakor bi bile njene stene obložene s samim kristalom. Ljudem na tlaki pa je bilo vedno lahneje, kadar je kapelica na Rjipu belela kakor srebro, ker so že od davna rekali: „Dokler se nam bode sveti Jurij z Rjipa nasmihal, prešlo bo tudi to, a kadar se zamači, kadar razpade kapelica, potem bo zlo, potem tekli bodo tukajšnji potoki s poslednjo češko krvjo.“

(Dalje prih.)

na orožnike. Unel se je hud boj, v katerem je palo šest bolgarskih orožnikov. Roparje so zagnali čez srbsko mejo nazaj, pri čemer je pal tudi jeden srbski orožnik. Bolgarska vlada se pogaja s srbsko, da bi skupno preganjali roparje ob meji. V Srbiji jim vlada hudo stopa na prste in baš zaradi tega skušajo jo odtegniti v Bolgarijo. V Belgradu so prijeli roparskega ogleduha, ki je bil preoblečen kakor mlekar. Branil se je z nožem, pri njem so našli več orožja.

Na **Kreti** se ustanek močno širi. Iz dveh mest so ustaši že pregnali oblastva. Posebno Salisburyjev govor je dal Krečanom poguma. Ob vsem severnem obrežji se že punta prebivalstvo. Turčija ima na otoku premalo vojakov, samo kacic 5000 mož. Govorilo se je, da pošlje podkrepljen, toda pri znani turške počasnosti bodo novi vojaški oddelki težko prišli še pravi čas. Posebno ugodno pa za Turčijo ni, da se je že evropska diplomacija jela mešati v to zadevo. Kakor izvemo iz Aten, so konzuli posamičnih vlastij šli k ustaškim vodjam v Buzunario in jim obetali, da bodo delali na to, da Turčija odpokliče guvernerja in izpolni njih bistvene terjatve. Svetovali so pa Krečanom, da naj v interesu svoje domovine mirujejo. Skušnje dokazujejo, da so se ustanki v turških pokrajinah vselej hitro širili, kadar se je zanje začela zanimati diplomacija, in mnogokrat doveli do kake vojne. Tako se utegne tudi sedaj zgoditi, če le Turki v kratkem ustanka ne zatro. Židovski Dunajski listi so že jeli kazati svoje turkoljubje in se posebno jeze nad Salisburyjem, da je dal s svojim govorom ustašem poguma. Kdo bi si bil mislil, da angleški premjé pride tako kmalu pri židovskih časnikarjih v nemilost, ko so ga še nedavno tako hvalili.

V Barceloni na **Španjskem** so bili nedavno nemiri. Mitničarji prijeli so kmeta, ki je hotel v mesto utihotapiti jagnje. Potegnil je nož in se branil. Iz množice ljudi, ki je bila zraven so začeli streljati na mitničarje. Nakrat je bil punt ob vsej mitniškej progi. Mitniški stražarji so se morali umakniti. Nekaj mitniških stražnic so napadavalci požgali. Še le pozno zvečer so vojaki napravili red. Drugi dan so se pa neredi zopet začeli in požgali so zopet več stražnic. Vojaki so pa zopet napravili red, pri čemer seveda je bilo nekaj mrtvih in ranjenih. Prebivalstvo bilo je ves čas v velikem strahu. Preiskava je dosedaj dognala, da so neredi priredili umetno tihotapci, ki so potem ob občnej zmešnjavi mnogo živil in drugega blaga spravili v mesto.

Kakor piše „Schweizerische Militärzeitung“ se je število **pruskih** generalov, ki so se udeležili vojne 1870—71. leta, jako pomanjšalo. Sedaj jih je le še 13. Vsi tedanji štabni častniki so že general-lajtenanti, vsi poročniki že stotniki, nekateri tudi že majorji. — Jako mnogo jih je pomrlo, ali pa šlo v pokoj. Iz tega je pač jasno, da se je kakovost vojske od tedaj jako spremenila. Je li boljša ali slabša, bode pokazala bodoča vojna.

Dopisi.

Z Gorenjskega 20. julija. [Izv. dopis.]

Prav kratak odgovor na dolge lamentacije gospoda dopisnika z Gorenjskega v štev. 159. „Slovenca“. Stališče za ved njih učiteljev glede šole in učitelstva je sledeče: Niti za korak nazaj v dobo teme in jarma! Gosp. Kalan se poteguje za predlog Liechtensteinov. Kdor je pa z Liechtensteinom, ni z nami!

Ljudski učitelj,

pa ne pisatelj prejšnjega dopisa v „Narodu“.

Iz Celja 23. julija. [Izv. dop.] Južno-štajerska hranilnica, dolgo in željno pričakovani denarstveni zavod za Slovence, je ustanovljena, delovanje pričeto, Bog daj obiri uspeh.

Smelo rečemo, da se je ta zavod osnoval le vsled vzgledne sloge mej štajerskimi Slovenci. To je dokaz, kako krvavo treba nam je složnega postopanja.

Upravni odbor hranilnice je sestavljen iz onih mož, katere so peteri okrajni zastopi volili. Odborniki so gg. Josip Músi, posestnik; Auton Balon, župnik z Vranskega; notar Baš; Ivan Gabršek, okr. tajnik na Vranskem; notar Detiček; Makso Veršec; dr. Gelingsheim, sodni pristav; odvetnik dr. Vrečko; odvetnik dr. Serbec; odvetnik dr. Filipič; poslanec Miha Vošnjak; odvetnik dr. Hrašovec; odv. kand. dr. Dečko; vsi iz Celja, posestnik Anton Goričar iz Mozirja; dekan Lovro Potočnik iz Gornjegagrada; posestnik Fran Lenček iz Blance; notar Vršec iz Sevnice; posestnik Janez Hausenbichler iz Žavca; posestnik Fran Skaza iz Šmarja; posestnik Ivan Vošnjak iz Šoštanja; posestnik Fr. Skubic iz Velenja; odvetnik dr. J. Glančnik; dež glav. namestnik dr. Radey iz Maribora; notar dr. Ivan Geršak iz Ormoža; zdravnik dr. Žižek iz Vojnika.

Upravni odborniki volili so 22. t. m. predsednikom g. Miho Vošnjaka, namestnikom gosp. dr. Radeja.

V ravnateljstvo pa so voljeni gg. Mih. Vošnjak, dr. Filipič, dr. Serbec, notar Baš, notar Veršec, Makso Veršec, dr. Vrečko, dr. Dečko.

Udje ravnateljstva izvoliti si bodo imeli v kratkem predsednika.

Sklenjeno je bilo, da bodo se uloge obrestovale po 4%, od posojil jemalo se pa bode 5%.

Ogromno delo, katero je omogočilo nam pridobitev tega zavoda, je zmagal s čudovito ustrajnostjo g. Makso Veršec, štajerski Slovenci mu tega ne bomo pozabili nikdar! On sam pa, kot iskren rodoljub in odličen delavec za narod, ima v srci zadoščenje, da je pripomogel udušiti pretečo nevarnost, po kateri bi naš kmet postal resnična podlaga tujčevi peti. Slava torej gromovita g. Veršecu!

Imena rodoljubov, ki vodijo stvar, nam morajo biti porok, da se bode nežna ta vsajena cvetica razvijala, razcvitala v blagoslov našemu slovenskemu ljudstvu — Slovan gre na dan!

Iz Istre 22. julija. [Izv. dop.] „Zora puca bit' če dana“ usklikniti mora vsak rodoljub motreč ravnokar minole volitve za deželni zbor v Poreči. Kdor ne pozna razmer v tej deželi, ne more se nikakor predočiti ljutega boja, ki se je tukaj bil za narodne svetinje. Ljudstvo nema šol, zaradi tega je zanemarjeno v omiki; in zapirati Hrvatoma in Slovincem pot do omike je še zmeraj princip italijanske stranke, kajti tako jim ni najmanjše težko gospodariti nad ubogo rajo. Naselivši se mej prosti hrvatski narod slepila ga je ta slavna gospoda do skrajnosti. Ljudstvo zmatralo jih je naposled za višja bitja ali vsaj je menilo, da so Talijani recte pritepenci iz Karnije neko potrebno zlo.

No jedenkrat je tudi tukaj solnce boljše dočnosti posijalo. Ljudje so uvideli da „biti hrvatske krvi, bodi Hrvatima ponos“. Da si so sovragi obletavali posamezne vasi, prilizovali se, besedovali, češ, saj mi nismo Italijani, ampak Istrani, dasi so denar v obilici trosili, narod je moško stopil na noge, da se otrese sramotnega jarma, ne zmené se za pretnje in obljube Italijanov. Ker je zmagala v 4 kmetskih občinah in 3 mestih narodna zaveza, predbacujejo se Hrvatoma odnošno Slovincem vsakovrstna nezakonita sredstva. Tako na primer, da neso bile pri mestni volitvi za Pulj (Pola) volilne liste v redu, dasi so te liste baš Italijani sami sestavili, ki v mestni biši gospodarijo. Ko so pa isti sami pri kmetskih volitvah zmagali, so pa bile liste popolnoma v redu, če tudi je bilo 100 narodnjakov izpuščenih menda „lapsu calami“, ter da so bili 3 izborni redi. Jednako nezakonito je v očeh zagrižencev, da so kmetje občine Pazin glasovali z meščani, kar je pa l. 1883. bilo vse prav, ker so bili zbrali moža nasprotne italijanske stranke. Saj so vender sami skovali občino tako, da kmeti pripadajo mestecu. — Največi uzrok pa, da so Italijani propali je — čujte in strmite — od nj. vzvišenosti g. biskupa Strossmayera poslani novci! Saj tako trdi „Il giovane Pensiero“ v Pulji

Vsa nevihta jeze nasprotnikov zadeva pa narodne duhovnike. Strele obrnile so se sosebne proti g. župniku v sv. Petru v srednji Istri. Kaj je pa zakrivil ta gospod? Že nad 30 let orje ledino narodnosti v Istri, podpiral je narodnjake, da so ustanovili čitalnico v omiko njemu poverjenih faranov. Društvo cvete izvrstno. In ravno to je trn očem Italijanov. Že pri slovesnem otvorenju čitalnice poskušali so velikansko demonstracijo in potem črnili po listih vse, kar ne puha v njihov rog. Menili so tako odvrgniti pošteno ljudstvo od udeležbe društva. Ali zaman. Dasi fara ne šteje veliko nad 1000 ljudi, in četudi ni imela šole do 1877 l. in še takrat skoz 7 let čisto italijansko, broji društvo razmerno veliko število udov, samih prostih ljudi, ki sosebno ob nedeljah in praznikih pridno čitajo razne novine. — Na sv. Petra dan bil je tam semenj odnošno žegnanje. Prišlo je od sile ljudstva od bližnjih in od daljnih krajev. Vladal je najlepši red in splošna naudušenost radi zmage v Pazinu in Pulji. Celi dan odmevali so gromoviti „živio“ in „Još Hrvatska ni propala“. Pravo narodno veselje je bilo. To je peklo Italijane, ki so prišli oni dan iz Pazna in Žminja. Kaj store? Govoré, da so dali jednemu kmetskemu fantu 10 gld., da naj viče „eviva“. In res se to zgodi. Dotični fant jih je skupil radi te drznosti, Naudušenost radi zmag bila je velikanska. Kurili so se kresi in pevanje ter grom topičev pričali so o probujeni narodni zavesti. Da res „Ustaj rode, trgni lance!“ U to pomozi Bog in sreča junačka!

Iz Litije dne 22. julija. [Izv. dop.] Kakor objavljeno v Vašem cenjenem listu, zborovala je Litijška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda včeraj t. j. 21. t. m., da si izbere dva odposlanca za glavno skupščino te družbe, kar se je tudi zgodilo. Opomniti pa moram, kar je prav obžalovanja vredno, da je bil zbor zelo slabo obiskan in da so število možkih zborovalcev, ženske prekosile. Živele!

Počastili so tudi gg. pevci Litijškega pevskega društva ta zbor in zborovanje kratkočasili z lepim petjem. Mej drugim sem pa tudi opazil, da se tega zborovanja neso udeležili narodnjaki, katere sem si vedno mislil, da so boljši od tistih, ki sem jih mej zborovanjem zapazil. Pa, kakor vidim, sem se zelo varal, kajti pravi narodnjak se ne bo ogibal tega društva; temveč z vso silo delal v njega prosep in razcvit. Da sem se varal, mi pa ni zameriti, ker jaz sem mislil, da taki, ki jih slišimo mogočno in ostro kritikovati čez tega ali onega zastran narodnosti, da so ti vse bolj narodni!

Spoznajajo se pa taiste, katerim bije gorko srce za svoj narod na tem, da podpirajo narodne naprave in se ne odtegujejo narodnim shodom, kakor oni, ki vse kritikujejo, kakor da bi vse najbolje vedeli in se svetu kažejo za dobre narodnjake; pa jih blizu ni, kadar je treba dejanski pokazati se, takrat zbeže na vse strani in imajo polno izgovorov. Žalostno!

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gosp. Filip Abram, svetnik pri nadsodišči v Trstu, imenovan je dvornim svetnikom pri najvišjem sodišči.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je po družbinem članu č. Vekoslav Legatu iz Celovca poslala trojica koroških rodoljubov danes 7 gold. z naslednjo dobesedno željo: „Da bi sveta blagovestnika pomogla k temu, naj bi se prej ko mogoče polegeli nepotrebni in našemu ubogemu slovenskemu narodu povsem škodljivi Ljubljanski prepir. Bodimo složni, v slogi je moč!“ — Nesmo navajeni posebej poudarjati doneskov naših družin; a jednega prispevka naše ženske Goriške podružnice ne moremo zamolčati. Po svoji denarničarici, blagorodni Mariji Kancler, smo namreč prejeli tudi danes znatno svoto 110 gold. Ob tem izgledapolnem donesku naših domorodkinj „v deželi rajskomili“ iskreno pozdravlja naša družba vse požrtvujoče se slovenske hčere na lepem Goriškem.

— (Vspored pevske slavnosti „Slovenskega pevskega društva“) dne 4. avgusta 1889 v Celji. 1. Ob 11. uri dopoludne v čitalnični dvorani občni zbor. 2. Ob 1/2 12. skupna pevska vaja v čitalnični dvorani. 3. Ob 1/2 2. popoldne v dvorani g. Košerja (gostilna pri belem volu) banket. 4. Ob 1/2 5. slavnostni koncert na vrtu g. Košerja; pri koncertu sodeluje vojaška godba. 5. Po koncertu prosta zabava s petjem posameznih pevskih zborov in z godbo. Natančnejši vsopred priobčil se bode v kratkem.

— (Izleta v Divačo) udeležil se bode, kakor se nam poroča, tudi Razdrski pevski zbor, ki bode pel o ljudske veselici sledeče skladbe: „Sokolska“ od M. Vilharja, „Zvezna“ od A. Nedvčda in „Pesem koroških Slovencev.“

— (Podoba o Vodnikovo) tiskano v oljnatih barvah, priredil bode za prodaj gosp. S. Kočonda v Zagrebu. Naročil je Vodnikovo sliko 24 palcev široko in 30 palcev visoko, po tej sliki pa kopije v oljnatih barvah. Kopije bodo v kacic dveh mesecih gotove. Ni dvombe, da bodo častilci Vodnikovi segali po teh podobah.

— (V Gradci) so razpustili zloglasno „burschenschaft Styria“, ki je imela velikonske smotre. Pri zadnji veselici peli se prusko „Heil dir im Siegeskranz“ in to bilo je celo Graškim oblastvom preveč.

— (V Zagorje in Trbovlje.) kjer so delavci ustavili delo, odšel je danes iz Ljubljane jeden batalijon domačega pešpolka.

— (Dunajska pošta) se je danes popoldne za dve uri zakasnila. Najbrže je vreme krivo, da vlak ni došel pravočasno. Mej Litijo in Kresnicami udril se je nekda plaz in podsul železnični tir, zaradi tega moral je vlak čakati v Litiji.

— (Vreme.) Skoro vsak dan imamo nevihto in ploho. Včeraj zvečer po 8. uri začelo je liti, deževalo mej gromom in bliskom skoro vso noč in danes vse dopoludne. Plohe so bile nenavadno intenzivne, vmes pa je gromelo in treskalo.

— (Iz Medijskih toplic.) V nedeljo dne 21. t. m. prišli so v naše toplice pevci iz Št. Lamberta. Trobojnice na prsih imajoč, prikorakali so čvrsti gorski fantje in dekleta po službi božji v naš kraj, ter nas do večera razveseljevali s krasnim svojim petjem. Čudom smo se čudili, čuvši težke narodne pesni tako izborno in pravilno peti od pevcev, katere smo do sedaj le „hribovce“ zvali in veselila nas je naidušenost, s katero so ti gorski sinovi peli „Slovenec sem“ in druge narodne pesni. Šentlambertčani se zavedajo — probujajo se in duša temu probujanju je župnik Šentlambertske. Slava mu! Čast pa tudi orglavcu g. Lozeju, kateri se s petjem mnogo trudi in pomaga s tem pomnoževati narodno zavest.

— (Letno poročilo trorazredne ljudske šole v Mengši) ima na prvem mestu daljši sestavek „Spomini starega Mengšana“. Sestavek ima mnogo zanimivih drobnosti in bi se jednaki spisi priporočali tudi za druge kraje. Takoj v začetku spisa podaja nam gosp. pisatelj etimologijo lepega Mengškega trga. Beseda „Mengeš“ je po njegovem mnenju skrčena iz prvotne „Mihaelangeluš“. Priznavamo, da ima ta etimologija veliko zase in se nam skoro prava zdi. Za šolo godnih otrok bilo je v Mengši 319, a šolo obiskovalo jih je 265, posebe pa še ponavljalno šolo 39 dečkov in 29 deklic. Poučevali so na tej šoli gg.: Anton Javoršek, nadučitelj in voditelj; Leop. Zaletel, katehet; Peter Sirc, začasni učitelj; Emilija Grkman, učiteljica.

— (Strela) ubila je včeraj cerkovnika na Brezovici pri Ljubljani.

— (V Zalogu) pri Grosupljem tresčilo je v poslopje M. Princa. Nastal je požar. Ko so sosedje prihiteli gasiti in odprli hlev, videli so, da sta bila oba vola od strele ubita.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 23. julija. Vojvodinja Klementina odpotovala v Koburg. Princ Ferdinand spremljal jo je do Caribroda. V istem vlaku bil je kralj Milan.

Carigrad 23. julija. Kralj Milan včeraj v Beligrad odpotoval. Šeker Ahmed paša spremljal je kralja. Sultan poslovil se predvčeraj od kralja Milana v avdijenci.

Iz Rateč na Gorenjskem 24. julija. Velika nezgoda se je danes ob polu 10. uri dogodila. Strela je udarila v zvonik svetega Duha ter veliko škode napravila. Tudi orglje je na drobno razdrobila. Mej tem je bil ravno gospod župnik v Polaji v zvoniku, a se mu nič žalega zgodilo.

Dunaj 24. julija. Uradni listi Dunajski in Peštanski objavljajo potrjene sklepe delegacij.

Beligrad 24. julija. Kralj Milan semkaj dospel. Na kolodvoru vsprejeli ga kralj Aleksander, regent Protić, metropolit, ministri in zastopniki inozemstva.

Razne vesti.

* (Pomiloščenje.) Cesar pomilostil je Ano Nemeček, katera je bila maja t. l. pred porotnim sodiščem v Pragi zaradi detomora in tatvine obsojena v smrt na vešalih. Najvišje sodišče prisodilo je pomiloščenki namesto smrtno kazni 12letno težko ječo, poostreno s samotnim zaporom v temni celici v dan storjenega zločina, t. j. dne 16. marcija vsacega leta.

* (Požar.) Dunavsko mesto Paksa na Ogerskem zadela je 22. t. m. v malo letih že tretja, strašna nesreča. V soboto ob 2. uri popoldne nastal je namreč na nepoznat način v novih ulicah ogenj, kateri je upeljal 411 hiš in 216 gospodarskih poslopij. Škoda ceni se nad pol milijona gold. Beda je velikanska in žalost brezmejna, ker je zgorelo nesrečnim kmetom vse premoženje, še celo vsa govedina. Zgorelo je tudi mnogo ljudi in obilo otrok tužni roditelji še zdaj pogrešajo. Silen piš pospeševal je močno ogenj, tako da se ni dalo drugega oteti, nego golo življenje. Trudapolni napor vrljih ognjegašev ostal je brezuspešen. Izmej javnih poslopij zgoreli sta tudi vojašnica in protestantska šola.

* (Obsodba.) Iz Mitrovice se dne 22. t. m. javlja: Danes končala se je pet tednov trajajoča pravda proti ponarejalcem kovanega denarja Frischmannu in drugovom. Izmej 29 zatožencev so jih proglasili 9 nekrivim, proti 7 ogerskim državljanom umaknili tožbo, 13 jih pa obsodili, in sicer Frischmanna v dosmrtno, ostale drugove pak na 10 do 15letno težko ječo. Kupcema Jakovljeviču in Panajatičiču iz Rume prisodili so vsakemu 12 letno težko ječo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala zbornici pravila zadruga urarjev in optikov v Ljubljani.

V ta pravila urinilo se je nekoliko malih pomot in je v njih izostalo nekaj potrebnih določil. Tajništvo zbornično javilo je to zadrugnemu načelnstvu ter mu svetovalo, naj bi smelo pravila v zmislu nasvetov premeniti, oziroma dopolniti.

Načelnstvo se je s tem skladalo in pravila so se tako popravila, da se popolnoma ujemajo z določili zakonov od 15. marca 1883 in od 8. marca 1885. Načelnstvo je tudi zbornici naznanilo, da se zadruga z vsemi popravki sklada.

Ker so torej pravila sestavljena v zmislu obrtnega zakona, nasvetuje odsek:

Slavna zbornica naj v svojem poročilu do visoke c. kr. deželne vlade priporoča potrditev pravil zadruga urarjev in optikov v Ljubljani. — Predlog je bil vsprejet.

III. Gospod zbornični svetnik Ivan Perdan poroča, da je c. kr. deželna vlada poslala zbornici pravila zadruga trgovskih obrtov okolice Ljubljanske, da se o njih izreče.

Odsek je pravila pregledal in se preveril, da so v zmislu zakonov od 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, in 8. marca 1885, drž. zak. št. 22, sestavljena, vsled tega nema nobenih prememb nasvetovati, in to tem manj, ker je pravila sestavil porazumno z zadrugo zbornični tajnik. Vsled tega nasvetuje odsek:

Slavna zbornica priporoča naj slavni c. kr. deželni vladi, da potrdi pravila zadruga trgovskih obrtov okolice Ljubljanske. — Predlog je bil vsprejet.

IV. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča o pravilih zadruga vseh obrtnikov v občini Kamnogiški. Ces. kr. deželna vlada poslala je ta pravila trgovski in obrtniški zbornici, da se izreče o njih.

Pravila so se natančno pregledala ter se je odsek preveril, da se v tej obliki ne mogo priporočati c. kr. deželni vladi v potrjenje.

Zadruga se je sicer ozirala na zakona z dne 15. marca 1883 in 8. marca 1885, toda vsprejela je tudi določila, ki se ne ujemajo z zakonskimi določili. N. pr. v § 1. pod črko h) določilo, da je zadrugi namen, skrbeti za obolele zadrugnike, ne ujema se s § 121. zakona z dne 15. marca 1883. in z ukazom visokega c. kr. trgovskega ministerstva od 4. maja 1884, št. 12424, kateri določa, da obrtni gospodarji ne morejo biti člani bolniške blaginice. Dopusčeno pa je, da si ustanove svojo bolniško blaginico, za katero je pa treba posebnih pravil

V § 4. je vsprejeto določilo, da sme zadrugni odbor določati od treh do treh let vsprejemnino, kar se ne ujema s § 126 in § 129 b, ki določata, da ta pravica spada v področje zadrugnega zbora.

V § 8. pravil izostalo je določilo, da tudi tedaj kdo prestane biti zadrugni član, ko mu oblastvo vzame pravico do obrta (§§ 57 in 138 obrtnega zakona). To določilo pa je tako važno, da je treba vsprejeti je v pravila.

V § 11. pravil vsprejela so se določila, katera so v §§ 85 in 86 obrtnega zakona dokaj jasneje izražena.

V § 12. vsprejela so se določila, katera se ne ujemajo z določili §§ 77 in 87 obrtnega zakona.

§ 15. pravil ni tako sestavljen, kakor zahteva § 119 a) obrtnega zakona. Vrh tega je zadruga izpustila več določil v pravilih, katera spadajo v pravila, in vidi se, da se je le premalo ozirala na osnovna pravila, ki jih je visoko ministerstvo sestavilo ter jih trgovska in obrtniška zbornica izdala v slovenskem jeziku.

Odsek je preverjen, da je dokazal zadostno, da se pravila ne morejo potrditi, in nasvetuje le: „Slavna zbornica utemelji naj v svojem poročilu do visoke c. kr. deželne vlade, zakaj ne more priporočati pravil obrtne zadruga v Kamnigori v potrjenje.“

Predlog je bil vsprejet.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

23. julija.

Pri **Malič**: Bauer iz Zagreba — Schwarz iz Opaticje. — Gabrić iz Gradca. — Fischl, Leopolder, Handl, Vialla, Neuman, Petschival z Dunaja. — Trček iz Ptuj.

Pri **Sionu**: Biro iz Budimpešte. — Reiman iz Bero lina. — Kuttig z Dunaja. — Nakičević iz Nove. — Ferrari iz Trsta. — Hmelek iz Lokave. — Korbar iz Stubice. — Nussbaum, Burgeman, Glück, Grümerig z Dunaja. — Westfried iz Budimpešte. — Kulcke iz Draždan.

Pri **Južnem kolodvoru**: Much z Dunaja. — Počivalnik, Pfeiffer iz Trsta. — Tomšič iz Sežane. — Stift z Dunaja. — Železnikar iz Lesece.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moškina v mm.
23. julija	7. jutraj	734.6 mm.	20.1° C	sl. svz.	jas.	34-20mm.
	2. popol.	733.8 mm.	20.3° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	733.2 mm.	19.1° C	sl. jz.	obl.	dežja.
Srednja temperatura 19.7°, za 0.2° nad normalom.						

Dunajska borza

dné 24. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.80	gld. 83.80
Srebrna renta	84.80	84.70
Zlata renta	109.70	109.65
5% marcna renta	99.75	99.65
Akcije narodne banke	907	907
Kreditne akcije	303.75	303.20
London	119.25	119.35
Srebro		
Napol.	9.47 1/2	9.48 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.65
Nemške marke	58.32 1/2	58.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132	gld. 132
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	99	80
Ogerska papirna renta 5%	95	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		
Dun. vr. reg. srečke 5%	100 gld. 122	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	
Kreditne srečke	100 gld. 183	75
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	124
Tramway-diašt. velj. 170 gld. a v.	228	50

Zahvala.

Dolgo let me je mučila siva mrena na očeh. Skušal sem mnogokaj, a brez uspeha. Le velikemu prizadevanju in pravemu lečenju g. **dr. E. Bock-a** se mi je zahvaliti, da zopet dobro vidim. Vsled tega in iz tople hvaležnosti objavim to svetu ter omenjenega gospoda doktorja priporočam vsem v enakih slučajih.

V Kamniku, dné 22. julija 1889.

(561—2)

Gregor Levičnik.

Št. 1135.

Razglas.

Ohranivši v veljavi vse, v tuuradnem razglasu št. 981 z dne 27. junija 1889. obsežene pogoje, bode za zagotovljenje naslednjih preskrbovalnih potrebščin, ki se imajo **zakupnim potom oddati od dne 1. septembra 1889. do dne 31. avgusta 1890.** v postajah Celovec s Št. Petrom vred, Št. Vid na Gl. in Beljak z Jezernico vred, pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Celovci

dne 5. avgusta 1889. leta, dopoludne ob 10. uri, ponovljena zakupna obravnava

s pismenimi ponudbami, izključivši brzojavne ponudbe.

Približna potrebščina je in sicer:

Za		slednji dan			na štiri mesece	mesečno			Približna tekoča letna potrebsčina znaša	
		sena		slame		drv			sena	slame za steljo
zakupno postajo	s konkurenčnimi kraji	à			meterskih centov	po leti l. po zim. z.	ali	ali		
		3400	4500	1700			trdih	mehkih		
		gramov								
		porcij					kubič. metrov			
									meterskih centov	
Celovec . .	Št. Peter .	250	150	400	270	—	—	—	5566	2482
Št. Vid n. Gl.	—	149	7	156	20	{ l. z.	6 20	8 30 }	1964	968
Beljak . .	Jezernica .	449	37	486	100	—	—	—	6180	3015

Za varščino uložiti je 5 odstotkov ponujane cene za vso oddajno dolžnost za ves čas računeno.

Natančne pogoje obsega zgoraj navedeni razglas, potem za to ponovljeno obravnavo nalašč napravljeni zvezek o pogojih ddo. Celovec, dne 22. julija 1889., katerim določbam se ima ponudnik popolnoma podvreči in kateri se lahko, kakor tudi ponudbeni uzorec, ogleda ob navadnih uradnih urah pri tukajšnjem vojaškem preskrbovalnem magacinu.

Upravna komisija c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina
v CELOVCI, dné 22. julija 1889.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Prodajalnice

z vso upravo in s stanovanjem

oddam takoj ali pa o sv. Mihaelu v najem pod prav ugodnimi pogoji.

Vse drugo pri gosp. Janezu Boršniku v Kurji vasi. (558—3)

Absolvirani četrtošolec

dobi koj mesto

praktikanta v lekarni.

Hrana in stanovanje prosta. — Ponudbe pošiljajo se na A. Guglielmo, lekarničar v Vipavi. (562—2)

V ŠVICARIJI

jutri v četrtek dne 25. julija 1889

na čast vsem **Anam**

VELIK

VOJAŠKI KONCERT

z izbranim programom.

Začetek ob 6. uri zvečer. Ustopenina 20 kr.

(567)

Spoštovanjem **HANS EDER.**

Lekarna Trnkoczy

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu

priporočam tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših **izbornih skušenih** domačih zdravilih. — Lekarn Trnkoczy-jeve trdke je pet, in sicer: Na Dunaji **Viktor pl. Trnkoczy**, V. Hundsturmstr. 113 (tudi kemična tovarna); **dr. Oton pl. Trnkoczy**, III., Radeckypfatz 17; in **Julij pl. Trnkoczy**, VIII., Josefsstädterstr. 30. V Gradcu (na Štajerskem): **Vendelin pl. Trnkoczy**. V Ljubljani: **Ubaldo pl. Trnkoczy**. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkoczy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodeci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljavanje, glavobol, krč v želodeci, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezni na vrani, na jetrih in zoper zlato žilo, 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, oteklino, otrpnele ude in kite itd. Malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malien“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50. Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratobol, jetiko, prsne in pljučne bolečine. 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodeci, jetrih in obistnih boleznih; — v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štapa za živino.

Ta prav dobra štapa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. Konje varuje ta štapa trganja po črevih, bezgav, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vratnih boleznih ter odpravi vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dode mnogo dobrega mleka. — Zametek z rabilnim navodom vred velja 10 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi itd., otekanju nog, mehurjih na negah, izvinjenju, tiscenju od sedla in oprave, pri sušici itd., a kratka pri vseh vnanjih boleznih in hihah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. (453—6)

SVARILLO! Naši izdelki so pristni, zanesljivi in v zaganjeni, če imajo ime **Trnkoczy** in našo varstveno znamko. Zoper ponarejanje istih se sodnijski postopa.

Vsi tu našeta zdravila se pristna dobivajo samo

v lekarni Trnkoczy v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljava.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.